ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΗΡΩΪΚΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ ΑΘΑΝ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Αὐτὸ τὸ σύνθημα μᾶς δίδεται σήμερα ἀπὸ τὴν ἔνδοξον τῆς Πίστεως ἡμέραν. Διότι ποῖος δὲν τὸ βλέπει; Ἡ Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἡ πάντιμος αὐτὴ ἡμέρα τοῦ θριάμβου τῆς Πίστεως εἶναι ἐν ταυτῷ καὶ ἡ ἡμέρα τῶν θαυμαστῶν Ἡρώων, τῶν ἐνδόξων Μαρτύρων τῆς Πίστεως ἡμέρα. Μάρτυρες καὶ Ἥρωες. Ἥρωες ποὺ ἠγωνίσθησαν γενναῖα, ἔνδοξα, καρτερικά. Καὶ Μάρτυρες ποὺ ἐθυσίασαν τὰ πάντα. Ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Καὶ ὑπὲρ τῆς ἰδικῆς των ψυχικῆς σωτηρίας. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὸ χθεσινὸν του ἀνάγνωσμα μάρτυρας καὶ ἥρωας τῆς Πίστεως μᾶς παρουσιάζει. Ὅλοι αὐτοὶ περὶ τῶν ὁποίων μᾶς ὁμιλεῖ, ὅλοι μάρτυρες, ὅλοι ἥρωες, ὅλοι θύματα ἱεραὲν δοξα καὶ θαυμαστὰ ὁλοκαυτώματα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ὅλοι αὐτοὶ φωνάζουν πρὸς ἡμᾶς σήμερον: Γενῆτε ἡρωϊκοὶ εἰς τὴν Πίστιν. Γενῆτε ἡρωϊκοὶ μάρτυρες καὶ θυσιάζετε τὰ πάντα διὰ τὴν Πίστιν. Νὰ θυσιάζωμεν τὰ πάντα. Δηλαδὴ τὶ νὰ θυσιάζωμεν;

1— Νὰ θυσιάζωμεν τὰ πάθη μας.

Ναί, εἰς τὸ θυσιαστήριον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ νὰ θυσιάζωμεν οἱ Χριστιανοί τὰ πάθη μας. Τοῦτη ἡ πρώτη μας θυσία. Οἱ πιστοί, ὅλοι οἱ Χριστιανοί, καλούμεθα νὰ γίνωμεν ἅγιοι, ὅπως ἅγιος εἶναι ὁ Θεὸς καὶ Πατήρ μας.

Ὅλοι αὐτοὶ περὶ τῶν ὁποίων μᾶς ὁμιλεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, οἱ Δίκαιοι τῆς Π. Διαθήκης μὲ πρῶτον τὸν προφήτην Μωϋσῆν, ἅγιοι ὑπῆρξαν. Καὶ ἡ μεῖς οἱ ἄνθρωποι τῆς Καινῆς Διαθήκης, καὶ πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς, μιμηταὶ ἐκείνων. Ἀλλ' ἅγιος δὲν γίνεται ἕνας ποὺ κυριεύεται ἀπὸ πάθη καὶ κακίας.

Τί τοῦ χρειάζεται; Ὁ ἀγών, ὁ σκληρὸς, ἀλλὰ καὶ ἔνδοξος κατὰ τῆς ἁμαρτίας ἀγών. Καὶ νικᾶ ὅποιος ἀγωνίζεται, νικᾶ ὅποιος ἀγωνίζεται γενναῖα καὶ ἡρωϊκά. Καὶ κερδίζει ὅποιος θυσιάζεται, ὅποιος θυσιάζει ὄχι βόδια καὶ πρόβατα, ἀλλ' ἐγωϊσμούς καὶ πάθη καὶ ποταπὰ συμφέροντα, καὶ γίνεται ἅγιος, καὶ μένει ἅγιος καὶ τέλειος ἐν μηδενὶ λειπόμενος. Αὐτὴ ἡ πρώτη μας θυσία.

2.— Νὰ θυσιάζωμεν τοῦ βίου τὰ τερπνά.

Ποῖα εἶναι αὐτά; Τὰ ἀγαθά. Τὰ ὑλικὰ ἀγαθά. Καὶ αἱ τέρψεις, αἱ ἀπολαύσεις, ἡ χαρὰ ποὺ φέρνουν τὰ ἀγαθὰ αὐτά. Θυσία καὶ αὐτά. Ἄ, ὄχι, ὄχι πάντοτε θυσία τὰ ἀγαθά. Διότι αὐτά, δὲν τὰ ἔδωκεν ὁ Θεὸς διὰ νὰ τὰ ἀπαρνούμεθα, τὰ ἔδωκε διὰ νὰ τὰ ἀπολαμβάνωμεν.

Ἀλλὰ πότε; Ὅταν δὲν μᾶς παρασύρουν εἰς ἁμαρτίαν, ὅταν δὲν μᾶς γίνωνται σκάνδαλον καὶ ἐμπόδιον εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ ἁγιότητα καὶ εἰς τὴν κατὰ Θεὸν ζωὴν καὶ πολιτείαν.

Τότε δὲν θὰ τὰ ἀπολαύσωμεν. Τότε ὅλα χαμένα νὰ εἶναι. Καὶ ὅλα θυσία. Καὶ ἀντὶ τοῦ πλούτου πτωχεία. Ἀντὶ τῶν ἀπολαύσεων στερήσεις. Οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, οἱ ἥρωες τῆς πίστεως αὐτὰ ἐπροτίμησαν. Καὶ ἔζησαν τὴν ζωὴν των «ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι».

Πάμπλουτος, πρίγκηψ ἦτο καὶ ὁ προφήτης Μωϋσῆς. Ἀλλὰ «πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ».

Ἐπροτίμησε τοὺς ὀνειδισμοὺς καὶ τὰς κακουχίας, ποὺ ἐδοκίμαζαν ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι. Διατί; Διὰ νὰ ἀπολαύσῃ ἀργότερα τὴν αἰωνίαν δόξαν. Ἰδοὺ τῆς Πίστεως ὁ ἡρωϊσμός.

3.— Νὰ θυσιάζωμεν τὴν ζωήν μας.

Τελευταῖα θυσία αὐτή. Ἀλλ' ἀπαραίτητος καὶ αὐτή. Πάντοτε; Ὄχι. Συνήθης εἰς ἐποχὰς τῆς Π. Διαθήκης, ὁπότε πολλοὶ δίκαιοι «ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον». Συνηθεστέρα εἰς τοὺς χρόνους τῶν φοβερῶν διωγμῶν καὶ τῶν μεγάλων τῆς Ὀρθοδοξίας ἀγώνων, ὁπότε ἑκατομμύρια Μαρτύρων ἔχυσαν τὸ αἷμα των διὰ τὴν Πίστιν καὶ μυριάδες Ὁμολογητῶν ἐβασανίσθησαν διὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν. Ἀπὸ ἡμᾶς τώρα δὲν ζητεῖται αὐτὴ ἡ θυσία.

Τώρα. Ἀλλ' ἂν ἐνσκήψῃ ἡ θύελλα τῆς ἀθεΐας; Ὦ, τότε μεγάλη δόξα, ὑψίστη χάρις καὶ τιμή. Ναί, ναί, καὶ τὴν ζωήν μας θυσίαν οἱ Χριστιανοί. Διὰ τὸν Χριστόν μας. Ἡρωϊκοὶ καὶ ἀτρόμητοι εἰς τὴν πίστιν νὰ θυσιάζωμεν τὰ ἐπίγεια διὰ τὰ ἐπουράνια, τὴν ζωήν μας διὰ τὴν ψυχήν μας, κυρίως δὲ τὰ πάθη μας διὰ τὸν ἐξαγιασμὸν τῆς ψυχῆς μας καὶ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ μας. Τότε εἴμεθα ἡρωϊκοὶ εἰς τὴν Πίστιν.

ΑΘ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΙΓΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΜΥΡΩΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΒΡΗΝ

Παίρνω τὴ πέννα νὰ γράψω γιὰ σένα καλέ μου φίλε καὶ τὰ μάτια μου γεμίζουν δάκρυα. Κλαίω, μαζὶ μὲ τοὺς δικούς σου, μὲ τοὺς φίλους σου, μὲ τοὺς γνωστούς σου, γιατὶ ὁ πόνος ποὺ μᾶς ἔφερε ὁ πρόωρος χαμός σου εἶναι μεγάλος. Κλαίω γιατὶ δὲν μπορῶ νὰ πιστέψω πὼς δὲν εἶσαι πιὰ κοντά μας, νὰ μᾶς δίνης μὲ τὴν ἁπλῆ σου παρουσία, τὴ χαρὰ ποὺ ἔδινες ὄχι μονάχα σὲ μᾶς ποὺ σὲ γνωρίζαμε ἀπὸ κοντὰ ἀλλὰ στὸ καθένα καὶ στὸν ἄγνωστο ἀκόμα, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ἐρχότανε κοντά σου.

Μπροστά μου ἔχω πάντα τὸ πρόσχαρο πρόσωπό σου ποὺ δὲν τὸ συννέφιαζαν ποτὲ οὔτε οἱ δυσκολίες τῆς ζωῆς, οὔτε οἱ ἀντιξοότητες τοῦ καθημερινοῦ βίου. Ὅ,τι κι' ἄν συνέβαινε, ἐσὺ ἤσουν πάντα ὁ ἴδιος, γελαστός, ἤρεμος, γαλήνιος ὅπως ἦταν καὶ ἡ ψυχή σου ποὺ ἦταν ψυχὴ μικροῦ παιδιοῦ. Ἦταν ψυχὴ ποὺ δὲν ἤξερε μικρότητες. Ἀγνοοῦσε τί θὰ πῆ κακία. Ἔνοιωθε εὐχαρίστηση ὅταν συμμετεῖχε στὸ πόνον τοῦ συνανθρώπου.

Στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ἐσὺ ἔμεινες ὁ ἴδιος πάντα. Τίποτα δὲν στάθηκε ἱκανὸ νὰ ἀλλάξῃ τὸν τίμιο, τὸν εὐθύ, τὸν εἰλικρινῆ χαρακτῆρα σου. Ποτὲ δὲν θέλησες νὰ δώσης στοὺς ἄλλους ποὺ ἦταν γύρω σου τίποτε ἄλλο ἀπὸ χαρά. Ἂν εἶχες κάτι ποὺ σὲ ἀπασχολοῦσε, ποὺ σὲ στενοχωροῦσε ἴσως, ἐσὺ τὸ ἔκρυβες μεσ' τὴ καρδιὰ σου ποὺ ἤξευρε μόνον νὰ πάλλεται ἀπὸ καλωσύνη.

Στὴ δουλειά σου ἦσουν ὑπόδειγμα ἐργατικότητος. Ὑπῆρξες ἐσὺ ὁ ἀφανὴς ἐργάτης ποὺ συνετέλεσε στὴ πρόοδο καὶ τὴν ἐπιτυχία τῆς ἐφημερίδος ποὺ ὅλα τ' ἀδέλφια μαζὶ, προωθήσατε, πρωτοπόροι, σὲ ἐπίπεδα ζηλευτὰ καὶ ἄξια μιμήσεως. Ἐσὺ ἤξευρες καὶ ἤθελες νὰ προσφέρης. Σκυφτὸς στὸ μάρμαρο, στὸ πιεστήριο, στὶς λινοτυπικὲς μηχανές, στὴ κάσα μὲ τὰ στοιχεῖα, στὰ συρτάρια—παντοῦ. Νὰ ἀποδίδης σιωπηλὸς, σεμνὸς καὶ μετὰ νὰ τραβᾶς γιὰ τὴν ἄκρη Σου. Νὰ μὴ ζητῆς τίποτα. Νὰ δίνης.

Ἤσουν ὁ ἥρωας στὴ καθημερινὴ μάχη γιὰ τὴν ἐξύψωση τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἐργασίας σας. Ὅτι ἔκανες, τὸ ἔκανες ἀπὸ πλήρη ἐπίγνωση τοῦ καθήκοντος ποὺ τὸ εἶχες ἀναγάγει σὲ δόγμα. Τὸ εἶχες κάνει συνείδηση. Τοῦ εἶχες δώσει τὴ σφραγῖδα τῆς προσωπικότητός σου.

Μ' αὐτὲς τὶς ἀρχὲς ποὺ ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς χριστιανικῆς, τῆς νοικοκυρεμένης ἀνατροφῆς σου ποὺ διαμορφώθηκε στὸ αὐστηρὸ περιβάλλον τῆς πατρικῆς σου οἰκογενείας, συνέχισες καὶ σὺ στὴ δική σου οἰκογένεια. Στὴν κορούλα σου ποὺ δὲν θὰ σὲ ξαναδῆ ἀλοίμονο πιά, ἐνῶ θὰ παίζη ἀμέριμνη μὲ τὰ παιχνίδια της ποὺ μὲ περίσια εὐχαρίστηση τῆς πήγαινες γιὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσης, ὡς τρυφερὸς πατέρας.

Ἀλοίμονο! Αὐτὴ ἡ ἀθῶα, μικρούλα ὕπαρξη, ποὺ εἶναι πιστὸ σου ἀντίγραφο, μάταια θὰ σὲ ἀναζητάη νὰ γυρίσης. Γιατὶ τὸ ταξίδι σου αὐτὸ εἶναι χωρὶς ἐγυρισμό. Κι' ἔπειτα πιὰ θὰ πάψη νὰ σὲ προσμένη. Αὐτὴ τὴ γλυκειὰ λέξη «πατέρα» δὲν θὰ τὴ πῆ πιά. Γιατὶ δὲν θὰ ἔχη.

Ὅπως δὲ θὰ ἔχουμε πιὰ ὅλοι ἐμεῖς ἐσένα. Τὸν ἀγαπημένο μας φίλο. Τὸ Γιώργη Βρῆ ποὺ ἔφυγε γιὰ πάντα ἀπὸ κοντά μας. Ἴσως γιατὶ δὲν ἦταν κόσμος του Γιατὶ αὐτὸ ἦταν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ: Νὰ τὸν πάρη κοντά Του. Ἐκεῖ ἔκρινε Αὐτὸς ὅτι ἦταν πιὰ ἡ θέση του.

Ἔτσι λοιπὸν κι' ἐμεῖς, ἄνθρωποι ἀδύνατοι, ὑποταχθήκαμε στὴ θέλησή Του. Ἤρθαμε μέχρι τὴ τελευταία σου κατοικία καὶ ἐκεῖ κάτω ἀπὸ ψηλὰ κυπαρίσσια ἐνῶ ὁ Φλεβαρι ἀτικος λαμπρὸς ἥλιος ἔγερνε στὴ δύση του, σοῦ δώσαμε καλέ μου φίλε τὸ τελευταῖα χαρετισμό. Σὲ χαιρετίσαμε γιὰ πάντα. Προσευχηθήκαμε γιὰ σένα. Γιατὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀρχίζει ἡνέα σου ζωή. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ τὴ βρεγμένη γῆ. Ὅπως ὁ κόκκος τοῦ σταριοῦ γιὰ νὰ βλαστήση καὶ νὰ γίνη πράσινα στάχι πρέπει νὰ βραχῆ, νὰ σαπίση γιὰ νὰ χρησιμοποιήσω τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ὅπως ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἁγίου Πρωτοσυγκέλλου ἐλέχθησαν.

Καὶ θὰ εἶναι αὐτὴ ἡ νέα σου ζωή, ἀνάλογη τῆς καλωσύνης σου. Τῶν καλῶν σου ἔργων. Θὰ εἶναι ὅπως ταιριάζη στὴν εὐγενικὴ σου ψυχή.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΛΑΒΑΙ ΝΕΩΝ ΔΙΣΚΩΝ ΣΕ ΛΑΪΚΑ— ΔΗΜΟΤΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ.
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ: ΠΟΔΟΚΙΝΗΤΟΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΡΑΨΙΜΑΤΟΣ μὲ 36 ΔΟΣΕΙΣ ΣΕ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ.
ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ, ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ, ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ, ΠΙΚ—ΑΠ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑ ΑΛΛΑ ΕΙΔΗ.
ΑΓΟΡΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ καὶ ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ

Φ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 33
ΤΗΛΕΦ. 32—34
ΚΑΤΩΘΙ Β' ΑΣΤΥΝ. ΤΜΗ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ ἰατρὸς εἰδικὸς παθολόγος, τέως ἐπιμελητὴς τῆς Παθολογικῆς Κλινικῆς Γενικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν. Δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του Ρήγα Φερραίου 68, τηλ. 33—92.

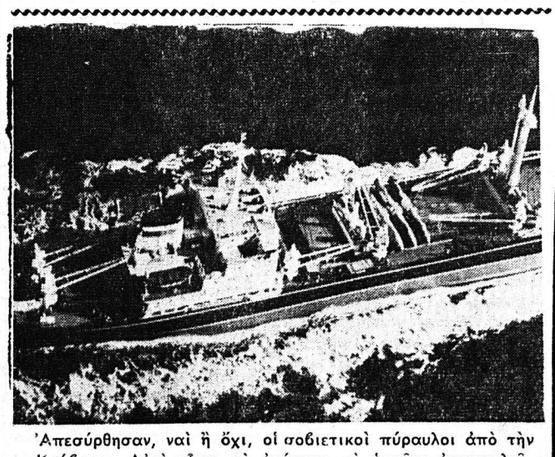

Ἀπεσύρθησαν, ναὶ ἢ ὄχι, οἱ σοβιετικοὶ πύραυλοι ἀπὸ τὴν Κούβαν; Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὴν ἀμερικανικὴν κυβέρνησιν ἀνησυχεῖ τὴν ἀμερικανικὴν Κοινὴν Γνώμην καὶ ἔχει φέρει εἰς σύγκρουσιν τὸν κ. Κέννεντυ μὲ τοὺς ἀμφιβάλλοντας Ρεπουμπλικάνους. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἕνα σοβιετικὸν σκάφος μεταφέρει καὶ πάλιν εἰς Ρωσσίαν μερικὰ ἀπὸ τὰ βομβαρδιστικὰ «Ἰλιούσιν». Ἀλλὰ τὸ ἐρώτημα εἶναι: Πόσα μένουν ἀκόμη εἰς τὴν Κούβαν

ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΣΧΟΛΙΑ • ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Γράμματα από τήν Ἀθήνα

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδιαιτέρα ἀντιπόκρισις). Ὡς δημοκοπικὴ ἐκμετάλλευσις χαρακτηρίζεται τὸ ἀναγραφὲν εἰς ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα ὅτι «εἷς ἐκ τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει ἡ ΕΡΕ διὰ τῶν προτάσεών της περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος, εἶναι ἡ οὐσιαστικὴ κατάργησις τοῦ δικαιώματος ἀπεργίας τῶν ἐργαζομένων».

Ἡ δημοκοπικὴ πρόθεσις τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος καταφαίνεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι, ὡς εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν εἰς τὴν πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως οὐδεμία διάταξις θίγουσα τὰ δικαιώματα τῶν ἐργαζομένων περιλαμβάνεται καί, βεβαίως, οὔτε τοιαύτη θίγουσα τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας τῶν ἐργαζομένων.

Ἀντιθέτως, μάλιστα, ἡ Κυβέρνησις, ἀγωνίζεται κατ' αὐτὰς διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου διὰ τοῦ ὁποίου κατοχυροῦνται καὶ διευρύνονται τὰ δικαιώματα τῶν ἐργατοϋπαλλήλων καί, παρὰ τὴν ἀντίδρασιν τῶν δημοκόπων, προτίθεται νὰ λάβῃ καὶ ἄλλα μέτρα ὑπὲρ ὅλων τῶν ἐργαζομένων.

ΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Ἀρμοδίως ἀνεκοινώθη, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μικροκαταθετῶν ηὐξήθη ὅτι τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἐβελτιώθη ὡς καὶ ἡ κατανομή του.

Οἱ καταθέται Ταμιευτηρίου ἀνέρχονται σήμερον εἰς 1.195.000 καὶ οἱ καταθέται ἐπὶ προθεσμίᾳ εἰς 65.000. Σύνολον 1.260.000. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς σημαίνει ὅτι τὸ ἥμισυ τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν ἔχει καταθέσεις.

Αἱ καταθέσεις Ταμιευτηρίου ηὐξήθησαν. Ἀπὸ 522 ἑκατ. δραχ. τὸ 1955 ὑπερέβησαν σήμερον τὰ 15,5 δισεκ. δραχ. Εἰς μίαν χώραν, ὅπως ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία κατὰ τὴν τελευταίαν 40 ετίαν ἐγνώρισε 15 περίπου ἐπισήμους καὶ ἀνεπισήμους ὑποτιμήσεις τοῦ νομίσματος καὶ ὑπέφερεν ἀπὸ τὸν πληθωρισμὸν τῆς Κατοχῆς, ἐσημειώθη αὐτὸ τὸ φαινόμενον καὶ ἐπετεύχθη συγχρόνως ἡ νομισματικὴ σταθερότης.

Αἱ αὐξήσεις τῶν καταθέσεων συνεχίσθησαν καὶ κατὰ τὸ 1962, ὅτε ἀπερροφήθη δάνειον τοῦ Δημοσίου ἐξ 990 ἑκατ. δραχ. καὶ τῆς Δ.Ε.Η., 500 ἑκατομμ. δραχ. καὶ ὅταν ἐξεδόθησαν ἰδιωτικὰ ὁμολογιακὰ δάνεια σημαντικῶν ἐπιχειρήσεων ἐξ 110 ἑκατ. δραχ. καὶ μετοχαὶ 533 ἑκατ. δραχ.».

Δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἀναλύσεως οἱ ἀριθμοί. Δότι ὁμιλοῦν τὴν γλῶσσαν τῆς ἀληθείας καὶ τῶν πραγμάτων. Ἀποδεικνύουν ὅτι ὑπάρχει ἀπόλυτος ἐμπιστοσύνη διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, διότι πέραν τῆς σταθερότητος σημειοῦται, ἀκριβῶς λόγῳ αὐτῆς, πρόοδος. Δὲν ὑπάρχει στασιμότης. Διὰ τοῦτο καὶ παρατηρεῖται συνεχὴς αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος τὸ ὁποῖον ηὐξήθη μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1955 —1962 κατὰ 70%. Δηλαδή, ἀπὸ 59,2 δισεκ. δραχ. τὸ ἔτος 1955 ἔφθασε τὸ 1962 εἰς 100,6 ἑκατ. δραχ. Δὲν ὑπάρχει, λοιπόν, στασιμότης. Καὶ τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα παρήγορον τῆς ἀδιαταράκτου νομισματικῆς σταθερότητος.

ΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Ἡ ἐφημερὶς Χάντελσμπλάτ τῆς Χάγης δημοσιεύει ἀνταπόκρισιν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐπενδύσεων. Ὁ γράφων ἐκθέτει ἀναλυτικῶς τὰ -πὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ληφθέντα μέτρα πρὸς ταχείαν ἐκδιομηχάνισιν τῆς χώρας, ἅτινα χαρακτηρίζονται ὡς λίαν ἀποτελεσματικά.

Διὰ τῶν νέων μέτρων —γράφει — θὰ ἠδύνατο νὰ δημιουργηθῇ «κλῖμα ἐπενδύσεων» τὸ ὁποῖον θὰ προεκάλει καὶ τὸ ἐν διαφέρον τῶν ξένων κεφαλαιούχων.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς εἰς τὴν εἰδικὴν ἔκδοσίν της τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, περιέχει ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἡ Ἑλλὰς προσαρμόζεται πρὸς τὴν Ε.Ο.Κ.».

Ὁ ἀρθρογράφος ὑπογραμμίζει τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ληφθέντα μέτρα προσαρμογῆς τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας πρὸς τὰς συνθήκας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ τὰς προσπαθείας πρὸς δημιουργίαν εὐνοϊκῶν σχετικῶν προϋποθέσεων. Καταλήγων τονίζει, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἔτος 1963 μὲ δεδικαιολογημένας θετικὰς προσδοκίας.

ΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ ΕΚ ΤΩΝ ΘΕΟΜΗΝΙΩΝ

Ἡ κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσις ἡ ὁποία ἐξεδόθη κατόπιν μεγάλης συσκέψεως τῆς οἰκονομικῆς ἐξ ὑπουργῶν ἐπιτροπῆς τῆς ὁποίας προήδρευσεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, καθορίζει σαφέστατα καὶ ἐπισήμως τὰς ἐπελθούσας συνεπείᾳ τοῦ βαρυτάτου χειμῶνος ζημίας εἰς ἀνθρώπινα θύματα καὶ ζημίας εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν κτηνοτροφίαν καὶ τὸν οἰκισμόν. Ἡ σιτοκαλλιέργεια, αἴφνης, κατὰ τὴν ἐφετεινὴν σιτικὴν περίοδον ὑπολείπεται τῆς περυσινῆς κατὰ 1.400.000 στρέμματα. Βεβαίως, ἡ μειωμένη σπορὰ δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὰς θεομηνίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τῆς ἀναδιαρθρώσεως τῶν καλλιεργειῶν καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ σίτου διὰ καλλιεργειῶν ἐαρινῶν φυτῶν, ἀραβοσίτου, δηλαδή, βάμβακος καὶ ψυχανθῶν.

Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, συμφώνως πρὸς τὴν ἀνακοίνωσιν, ἔχει ἤδη ἐξασφαλίσει τὰς ἀναγκαίας ποσότητας σπόρου, λιπασμάτων καὶ ἐφοδίων. Αἱ πλημμῦραι κατεκλυσαν 170.000 στρέμ. ἐσπαρμένα μὲ σιτηρὰ καὶ 36.000 διὰ μηδικῆς.

Ἐλπίζεται ὅτι αἱ ζημίαι αὐταὶ δὲν θὰ εἶναι μεγάλαι ἐφ' ὅσον ὑπεχώρησαν τὰ ὕδατα. Ἐπίσης, ἐξητάσθησαν αἱ ζημίαι εἰς τὴν ἐλαιοκομίαν, τὰ ἐσπεριδοειδῆ τὰκηπευτικὰ τηνκτηνοτροφίαν. Παρατηρεῖται, ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν αὐτὴν ὅτι δὲν ἐσημειώθη ἐλλειψις κτηνοτροφῶν. Καθωρίσθησαν, ἐπίσης, αἱ ζημίαι ποὺ ἐπῆλθον εἰς οἰκισμοὺς ἐκ τῶν πλημμυρῶν, ὅσον καὶ εἰς δημόσια ἔργα.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἐξαγγείλει ἤδη ὅτι θὰ δατεθοῦν 340 ἑκατ. δραχ. βάσει τοῦπρογράμματος ἐνισχύσεως καὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν καλλιεργειῶν ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἐξ ἄλλου, ὁ Ο.Γ.Α. ἔλαβε τὴν ἐντολὴν ν' ἀρχίση τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς πληγέντας ἐκ χαλάζης καὶπαγετοῦ παραγωγούς, τοὺς δικαιουμένους τοιαύτης συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμὸν τοῦ Ἱδρύματος.

Sirene
Ἀσφαλείας 100%
AMPRA ELECTRIC
ὁ Θερμοσίφων ΜΕ ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ
Ἐμαγιαρισμένος λέβης ΔΙΠΛ. ΕΥΡΕΣΙΤ.
Ἐθνικὸν ἔμβλημα (ΦΛΑΝΤΖΑ) καθηρισμένου λέβητος ΔΙΠΛΩΜ. ΕΥΡΕΣΙΤ.
Λυθέτων ΤΟ ΥΨΗΛΟΝ ΣΗΜΕΙΟΝ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ του ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΟΣ Sirene
ΗΛΕΚΤΡΟ-ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΚΗ
Α. ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ τηλ. 32-90
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ: ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 17 • Τηλ. 521-415

Η ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΕΙΣ Η.Π.Α.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Οἱ ἀγρόται τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐχρησιμοποίησαν κατὰ τὸ 1959 λιπάσματα διὰ τὰ 48 ἑκατοστὰ τῶν καλλιεργουμένων των ἐκτάσεων καὶ τῶν 60σκοτόπων των, ἐνῷ τὸ 1950 τὸ ποσοστὸν αὐτὸ ἀνήρχετο μόνον εἰς 30 τοῖς ἑκατόν, ὅπως τοῦτο προκύπτει ἀπὸ στοιχεῖα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τῶν ΗΠΑ. Μολονότι δὲν ὑπάρχουν ἀκόμη ἀκριβεῖς ἀριθμοὶ διὰ τὴν περίοδον 1960— 1962 οἱ εἰδικοὶ τοῦ Ὑπουργείου πιστεύουν ὅτι ἡ χρῆσις λιπασμάτων συνεχῶς αὐξάνει ἀπὸ τοῦ 1959 καὶ ἐντεῦθεν μὲ τὸν αὐτὸν περίπου ρυθμόν.

Οἱ γεωργοὶ ὄχι μόνον χρησιμοποιοῦν λιπάσματα διὰ ὅλο καὶ μεγαλυτέρας ἐκτάσεις καλλιεργουμένης γῆς, ἀλλὰ καὶ κατὰ στρέμμα, ἀνωτέραν δὲ ἀναλογίαν παρουσιάζει τὸ ἄζωτον. Ἡ χρῆσις φωσφορικοῦ ὀξέος καὶ ποτάσσης ἐπίσης ηὐξήθη σημαντικῶς.

ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΣΙΔΗΡΩΤΗΡΙΑ ΒΑΦΕΙΑ
Ἀθαράμηλον
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΔΗΜΟΥ ΦΑΡΡΩΝ

ΤΙ ΖΗΤΕΙ Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΜΟΙΡΑΛΙ

Ἔρευνα τοῦ συνεργάτου μας κ. ΤΑΚΗ ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗ

Ὁσονδήποτε καὶ ἂν μία κοινότης, ἀπὸ ἀπόψεως πληθυσμοῦ καὶ εἰσοδήματος εἶναι μικρὰ καὶ οὕτως εἰπεῖν ἀνυπολόγιστος, τὸ Κράτος οὐδεμίαν δικαιολογίαν δύναται νὰ προβάλη, διὰ νὰ μὴ δώσῃ προσοχὴν εἰς τὰς διαμαρτυρίας της, Ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας μας, ἀσχέτως οἰκονομικῶν καὶ πληθυσμιακῶν λόγων, ἡ πολιτεία ἔχει ὕψιστον χρέος νὰ τὰ ἐνισχύη, ἐν τῷ μέτρῳ φυσικὰ τῶν δυνάμεών της, εἴτε πρόκειται περὶ μεγαλουπόλεως, εἴτε δι' ὀλιγάνθρωπον συνοικισμόν.

Καὶ εἰς τὰ μικρὰ χωρία, ἄνθρωποι ζοῦν, καὶ διὰ νὰ εἴμεθα κυριολεκτικοί, καὶ ἄνθρωποι ὑπομονετικοὶ ἄνευ ὁρίων, ποὺ ἐνῷ εὐκόλως πληρώνουν τοὺς ζητουμένους ὑπ' αὐτῶν φόρους ἐν τούτοις δὲν ζητοῦν ἀπὸ τὸ Κράτος πράγματα, ποὺ νὰ εὑρίσκωνται ἔστω καὶ εἰς ἀντιστοιχίαν, μὲ τὴν ἐργασίαν των καὶ τὰς ὑπὲρ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου